

47. காளிதாசன் என் மீட்பர்

இரண்டாம் சந்திரகுப்த (விக்ரமாதித்யா) ராஜ்ஜியத்தில் 4-5 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவின் சமஸ்கிருதத்தின் மிகப் பெரிய கவிஞர்களில் ஒருவரான காளிதாசனின் ஆரம்பக்கால வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பல கதைகள் உள்ளன, அவரை ஒரு முட்டாளர் என்று சித்தரிக்கிறது. அவர் ஒரு முட்டாளர் இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் அவர் எனக்கு ஒரு பெரிய மீட்பராக இருந்தார்.

காளிதாசனைப் பற்றிய கதைகள் நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்பதால், எத்தனை காளிதாசர்கள் இருந்தார்கள், யார் என்ன செய்தார்கள் என்பதில் குழப்பம் ஏற்படலாம். அவர்களில் ஒருவர் உய்ஜனின் ராஜா போஜ் அரசவையில் இருந்தார். கதைகளால் நான் பலனடைந்ததால் அது எனக்கு ஒரு பொருட்டல்ல” என்று டாக்டர். பி.சி., (இந்திய அரசின் MHRD, தென்னிந்தியாவின் முன்னணி மேலாண்மைப் பள்ளியின் இயக்குநராக இருந்தவர்) தமது நண்பரான பேராசிரியர் நேரந்திரனிடம் கூறினார். , அவரது வாழ்க்கை முறையை மாற்றிய நிகழ்வுகளுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

ஏப்ரல் 2005-இல் எனக்கு ஒரு பயங்கரமான அனுபவம் ஏற்பட்டது. என் பணிகள் கணினியின் அடிப்படையில் மாறின. எனது பெரும்பாலான தரவு எனது மடிக்கணினியில் இருந்தது. நிறுவனம் தொடர்பான பணிகளைத் தவிர, இந்திய ஸ்பைசஸ் போர்டு மற்றும் மாநில அரசின் நலிந்த சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகியவற்றுடன் இரண்டு பெரிய ஆலோசனைத் திட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. பெரும்பாலான தரவுச் சேகரிப்பு வேலைகள் முடிந்து அறிக்கைகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். சர்க்கரை ஆலையின் தோல்வியைக் குறித்து மாநில அமைச்சர் அறிக்கை அளிக்க இருந்தார், அதனால் அறிக்கை தயாரிப்பு வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த எனக்கு நினைவூட்டல்கள் கிடைத்தன. 2500 கி.மீ தொலைவில் உள்ள என் மகளின் திருமணத்தை அடுத்த மாதத்தில் நான் நடத்த இருந்ததால் இந்திய ஸ்பைசஸ் போர்டு அறிக்கையும் முடிக்கப்பட வேண்டி இருந்தது. கட்டுமானப் பணிகள் மற்றும் ஆசிரிய நேர்காணல்களுடன், இன்ஸ்டிடியூட்டில் வேலைகள் மிகவும் இறுக்கமாக இருந்தது, ஏனெனில் நாங்கள் ஜூலை மாதத்தில் பிஜிபியில் மூன்றாவது பிரிவாகச் சேர்க்கையை அதிகரித்தோம், அதே நேரத்தில் முதல் தொகுதி மாணவர்களின் இரண்டு பிரிவுகளும் மார்ச் மாதத்தில் முடிந்துவிட்டன. எல்லாம் நெருக்கடியான சூழலில் சென்று கொண்டிருந்தது.

ஒருவேளை ஏப்ரல் 22 ஆம் தேதி வயநாட்டில் பட்டமளிப்பு உரைக்கான அழைப்பு இருந்தது. ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளின் அதிகாரிகளுக்கான முதல் நிதியுதவித் திட்டத்திற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை நாங்கள் நடத்தினோம். நான் இரவு உணவை முடித்துக் கொண்டு கோட்டயத்திற்கு 11 மணிக்கு ரயிலைப் பிடிக்கச் சென்றேன். எனது பட்டமளிப்பு உரையைத் தயாரிக்க மடிக்கணினியில் வேலை செய்து கொண்டு அப்படியே தூங்கி விட்டேன். மாநில நிதியமைச்சரும் எனக்கு எதிரே உள்ள பெர்த்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்ததால் பாதுகாப்புக் காவலர்கள் இருந்தனர்.

திடீரென்று ஏதோ சத்தம் கேட்டு எழுந்தேன், என் மடிக்கணினியைக் காணவில்லை. நான் திகிலடைந்தேன். எனது மகளின் திருமணத்திற்கு முன், அறிக்கைகளை (ஆறு மாதங்களில் நான் சேகரித்த தரவுகளை) எப்படி முடிப்பேன் மற்றும் தொகுதி அளவை

அதிகரிப்பது தொடர்பான நிர்வாக விஷயங்களை எப்படிச் கவனிப்பேன் என்று குழப்பம் அடைந்தேன். முன்மொழியப்பட்ட தொகுப்பின் அளவை அதிகரிப்பதன் காரணமாகப் பணிச்சுமையை அதிகரிப்பதற்கு அவர்களின் எதிர்ப்பின் காரணமாக நான் ஏற்கனவே ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊழியர்களின் கோபத்தை எதிர்கொண்டேன். எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்குக் கொச்சி ஸ்டேஷனில் காத்திருக்கும் போதும் மற்றும் வயநாடு மேலாண்மைப் பள்ளிக்குச் செல்லும் வழியில், சவாலைச் சமாளிப்பதற்கான வழியைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டே இருந்தேன். இரவில் உஜ்ஜயினியைச் சேர்ந்த எனது பேட்ச்மேட் ஒருவர் சொன்ன காளிதாசனின் கதை நினைவுக்கு வந்தது.

ஒருமுறை “ராஜா போஜா காளிதாசைத்” தமது பணிக்காக விருது வழங்க அழைத்தார்.

காளிதாசர் தமது பால்ய நண்பர் ஒருவருடன் ஷிப்ரா நதியைக் கடந்து கொண்டிருந்தார். காளிதாசன் அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தன் நண்பன் கொஞ்சம் வருத்தமாக இருப்பதை கவனித்தான். காளிதாசன் வினவ, நண்பர் வினவலைத் தவிர்க்க முயன்றார். திரும்பத் திரும்ப விசாரித்ததில், நண்பர் காளிதாசிடம் “உன் மேல் எனக்குக் கோபம் இருக்கிறது” என்று கூறினான். காளிதாசன் ஏன் என்று கேட்டான். அவரது நண்பர் பதிலளித்தார் “நீங்கள் ஒரு போட்டியாளராக இல்லாவிட்டால், எனக்கு இந்த விருது கிடைத்திருக்கும்”

இதைக் கேட்ட காளிதாசர் தமது வேலையை ஷிப்ரா நதியில் வீசினார். திகைத்துப் போன நண்பன் “காளிதாசா என்ன செய்தாய்?” என்று அழுதான்.

காளிதாஸன் சிரித்துக் கொண்டே, “இந்தப் படைப்பு என் படைப்பு. இனியும் இதுபோன்ற ஒன்றை என்னால் உருவாக்க முடியும். ஆனால் உன்னைப் போன்ற பால்ய நண்பன் எனக்குக் கிடைக்குமா?”

கதை உண்மையா பொய்யா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அது என்னுள் புதிய ஆற்றலை நிரப்பியது. நான் அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்காகவே அனைத்து தரவுத் தளத்தை உருவாக்கினேன். என்னால் நினைவுபடுத்தி மீண்டும் உருவாக்க முடியாதா?”

புத்துணர்ச்சியடைந்த நான் எனது இடத்திற்குத் திரும்பித், தளத்தை மறுகட்டமைக்கத் தொடங்கினேன், இங்கே ஏதோ அச்சிடப்பட்ட வடிவத்தில் கொஞ்சம், மற்ற சிறிய ஃப்ளாப்பி டிரைவ்களில் கொஞ்சம், வீட்டில் டெஸ்க்டாப்பில் கொஞ்சம், அலுவலக டெஸ்க்டாப்பில் கொஞ்சம், லேப்டாப்பில் கொஞ்சம். பரிமாற்றம் செய்யப்பட்ட மின்னஞ்சல்கள் பல தடங்கள் மற்றும் தரவுத் தொகுப்புகளைக் கொடுத்தன. நான் சந்தித்து நேர்காணல் செய்த நிர்வாகியிடம் இருப்புக் கோரப்பட்டது மூன்று வாரங்களில் நான் அறிக்கையை முடித்து, நான்காவது வாரத்தில் திருத்தம் செய்து அச்சிட்டு, அறிக்கைகளை அனுப்பி, மற்ற அலுவலக வேலைகள், நேர்காணல்கள் போன்ற அனைத்தையும் முடித்துவிட்டு என் மகளின் திருமணத்திற்குச் சென்றேன்.

“காளிதாசா! என் வாழ்க்கையில் ஒரு முன்னணிக் கதாபாத்திரமாக, ஒரு முன்மாதிரியாக மாறினாய். இனி என் படைப்புகளை இழப்பதில் எனக்குக் கவலையில்லை (இது வயது முதிர்வு, ஓய்வுக்குப் பின் நாடோடி வாழ்க்கை போன்றவை), முட்டாள் என்று அழைக்கப்படும், ஆனால் வெளிப்படையான மோதல்கள் உள்ள சூழ்நிலைகள் உட்பட,

தேவைப்படும் போது எனக்கு எப்போதும் உதவிய நண்பரை இழப்பதை நான் விரும்பவில்லை. நிறுவன நலன்கள், அவை ஒத்திசைக்கப்படலாம். ஓய்வுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் எனது படைப்புகள் மற்றும் அனுபவங்கள் அனைத்தையும் வைத்துப், பிட்டுகள் மற்றும் துண்டுகளை மீட்டெடுப்பது எல்லாம் காளிதாசிடமிருந்து பெறப்பட்ட உத்வேகத்தால் தான்", டாக்டர் பி.சி.